

[Ulrich.]

Partiers Side, idet denne Lov medførte en meget betydelig Nedsikring af Udgifterne paa dette Omraade. Jeg synes, man dengang strakte sig saa vidt, som man med Rimelighed kunde forlange, og jeg kan ikke lade være at betragte dette her som Smaalighed: at man virkelig vil være bekendt at sige, at Staten er i den Grad i Nød, at den maa have disse 44 000 Kr. paa Bekostning af det store Arbejde, der gennem mange Aar har været udført paa dette Omraade. Jeg haaber, man under Udvalgsarbejdet kan forhandle sig til Rette med den højtærede Minister, saadan at vi kan blive enige om at lade dette Lovforslag bortfalde.

Aage Fogh: Det foreliggende Forslag kan rettelig deles i tre Afsnit, hvoraf de to er en Videreførelse af det hidtil gældende, medens det tredie Afsnit er noget nyt, der indføres i Loven.

Angaaende Videreførelsen af det hidtil gældende vil jeg gerne med Hensyn til Nedsikringen af Bevillingerne sige, at i og for sig vilde vi fra vor Side hilse med Glæde, om der var en Mulighed for at opretholde Bevillingerne, idet jeg dog tilføjer, at jeg tror, det i saa Fald vilde være i høj Grad fornøftigt at fordele Pengene paa en anden Maade, end det er sket hidtil. Jeg vil over for det ærede Medlem Hr. Løje og andre gerne gøre opmærksom paa, at Nedsikringen har virket saadan i den Periode, der er gaaet, at da det er faste Bevillinger, der er Tale om, har der f. Eks. til vore Tyreholdsforeninger været lige saa mange Penge, og endda flere Penge, pr. Foreningstyr i 1935, som der var, før Nedsikringen fandt Sted. Dette skyldes selvfølgelig, at vi har været inde i en Periode, hvor Foreningerne i nogen Grad har stagneret.

I det næste Afsnit angaaende Videreførelse af Loven foreslaas det jo at udsætte Nedsættelsen af den raadgivende Kommission for Landbrugsministeren, som der findes Bemyndigelse til i Husdyrloven. Det finder jeg i høj Grad betimeligt. Jeg kan ikke se, der er nogen Grund for Øjeblikket til at nedsætte en saadan Kommission, og jeg kan derfor tiltræde, at denne Udsættelse finder Sted.

Det nye, der foreslaas, er, som det fremgaar af Lovforslaget, lempeligere Betingelser for at opnaa Statstilskud til Tyre. Det er et Ønske, der er fremsat fra Husmandsforeningernes Side og tiltraadt af Landboforeningerne, og det er derfor en

Lovændring, som vi hilser med Tilfredshed og kan anbefale. Resultatet er, at man fremtidig fritages for at udstille Tyre, naar de er over 2 Aar gamle. Enhver, der arbejder med disse Ting i Praksis, vil vide, at de Udgifter, der er forbundet med at skulle holde en Tyr i „Dyrskueklæder“, til den bliver op imod 5 Aar, er saa store, at det i Virkeligheden ikke kan betale sig, blot for at erholde det Statstilskud, der i dette Tilfælde er Tale om. Vi er derfor tilfredse med den Ændring, der her foreslaas.

Ud over det, jeg her har sagt, ønsker jeg at tilføje, at jeg meget kunde ønske, at de Midler, der er til Ministerens frie Raadighed, blev forøget. Det er jo ingen Hemmelighed for nogen, at i den Periode, der er gaaet fra 1927, da Loven første Gang blev vedtaget, og til i Dag, er der navnlig paa dette Omraade, der omfatter alt det Arbejde, der f. Eks. foregaar med vort Fjerkræ, sket en meget stor Udvikling, en Udvikling af en saadan Art og Omfang, at de Penge, der dengang var tilstrækkelige, nu slet ikke strækker til mere. Jeg vil derfor gerne rejse det Spørgsmaal, om der ikke var Mulighed for, at man i alt Fald kunde forhøje Bevillingen paa dette Omraade. Alle Landbrugsorganisationer er jo stærkt interesserede i det Arbejde, der der foregaar.

Endvidere vil jeg gerne rejse Spørgsmaalet om en lille Ændring i § 12. Det er et Princip, der ellers er gennemført i hele Husdyrloven, at de to Landbrugsorganisationer, Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, stilles lige, men i een Paragraf, nemlig § 12, tales der kun om Landboforeningerne; man har, maaske ved en Tilfældighed, fuldkommen glemt Husmandsforeningerne. Hvor Talen er om at stille Afkom efter Tyre eller Hingste og under denne Afkomsundersøgelse at kunne æske Statstilskud til disse Avlsdyr, nævnes kun Landboforeningerne, og jeg ved, at det i Praksis i enkelte Tilfælde ovre i Jylland har haft til Følge, at man fra Landboforeningernes Side ikke har ønsket et bedømme Afkom efter Hingste, der var stillet fra Opdrættene inden for de mindre Jordbrugeres Kreds. Det er et Forhold, der har vakt nogen Utilfredshed, og som udmærket kunde ændres ved i Husdyrlovens § 12 at indsætte Husmandsforeningerne ved Siden af Landboforeningerne, et Princip, man, som sagt, ellers har fulgt i alle Lovens andre Paragraffer.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.